

Sygn. akt VIII RC 341/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marta Kazaniecka

Protokolant: stażysta Katarzyna Lipińska

po rozpoznaniu w dniu 23 grudnia 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego K. K.

przeciwko D. K.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego D. K. na rzecz małoletniego powoda K. K. alimenty w kwocie po 600 (sześćset) złotych miesięcznie płatne z góry do dnia 10 – go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 13 lipca 2016 r.;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 360,00 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty od uwzględnionej części powództwa;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kwotę 1200,00 (tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. stwierdza, że w pozostałej części koszty sądowe ponosi Skarb Państwa;

VI. nadaje wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII RC 341/16

UZASADNIENIE

Małoletni powód K. K. reprezentowany przez przedstawiciela ustawowego - matkę N. M. wniósł o zasądzenie na jego rzecz alimentów od pozwanego D. K. – ojca małoletniego w kwocie po 800 zł miesięcznie, płatne do 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki poczynając od lipca 2016 r.

Wniósł również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu i udzielenie zabezpieczenia na czas trwania postępowania w kwocie po 800 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwany wyjechał za granicę do pracy i zobowiązał się do łożenia na rzecz małoletniego powoda alimentów w kwocie po 800 zł miesięcznie. Żądane alimenty odpowiadają wysokości świadczenia K., które może uzyskać pozwany.

W odpowiedzi na pozew z dnia 26 sierpnia 2016 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 400 zł miesięcznie oraz o oddalenie wniosku o zabezpieczenie.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany wskazał, że żądana kwota alimentów nie jest adekwatna do możliwości zarobkowych pozwanego, z uwagi na konieczność spłaty posiadanych przez niego zadłużeń.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni powód K. K. urodzony (...) pochodzi z nieformalnego związku (...). Jego rodzice aktualnie nie pozostają w konkubinacie. Małoletni ma obecnie niespełna 2 lata. Dla obojga małoletni K. jest jedynym dzieckiem.

Bezsporne, a nadto dowód:

- odpis zupełny aktu urodzenia małoletniego powoda k. 47

Małoletni K. pije mleko modyfikowane co kosztuje ok. 50 zł tygodniowo, korzysta z pieluch, co stanowi wydatek 50 zł na półtora tygodnia. Matka małoletniego opłaca dodatkowe szczepienia syna, np. meningokoki za 400 zł. Od urodzenia syna na szczepienia dodatkowe i skojarzone wydała około 1500 zł. Chciałaby, aby małoletni powód chodził na rytmikę, co kosztuje 120-150 zł miesięcznie. Wyjścia np. do kawiarni to wydatek 20-30 zł tygodniowo. Na wyżywienie syna przeznaczona około 100 zł tygodniowo. Matka zakupuje małoletniemu ubrania, np. kurtkę czy buty na zimę, część ubrań również dostaje. Małoletni K. jest zdrowy, nie przyjmuje żadnych stałych leków.

Dowód:

- przesłuchanie N. M. k. 35-37

Małoletni powód mieszka z matką w jej mieszkaniu własnościowym o powierzchni 46 metrów kwadratowych. Mieszkanie to matka powoda otrzymała od swoich rodziców. Mieszkanie ma dwa pokoje. Matka powoda płaci 475 zł do wspólnoty miesięcznie, a dodatkowo 200 zł za prąd co dwa miesiące, za gaz – 30 zł miesięcznie, zaś za media około 140 zł miesięcznie.

Dowód:

- przesłuchanie N. M. k. 35-37

Matka małoletniego N. M. obecnie nie pracuje. Od sierpnia 2016 roku otrzymywała świadczenie z ZUS-u, około 2.000 zł miesięcznie. W sierpniu dostała wyrównanie w kwocie 5.000 zł. Z wyrównania pokryła zaległości w opłatach mieszkaniowych. Otrzymuje świadczenie rehabilitacyjne od listopada 2016 r. Wysokość świadczenia za dwa pierwsze miesiące wyniesie 2.800 zł, za dwa kolejne 2.000 zł. Jest zatrudniona na umowę o pracę na czas nieokreślony. Jej pracodawcą jest matka pozwanego. N. M. pracuje jeszcze w biurze rachunkowym, gdzie zarabia około 800 zł. Matka powoda cierpi na depresję, korzysta z pomocy lekarza psychiatry, za wizytę płaci 200 zł, leki antydepresyjne kosztują 50 zł miesięcznie.

Dowód:

- przesłuchanie N. M. k. 35-37, 55-56
- zaświadczenie z ZUS k. 48-54

Pozwany początkowo pracował w Niemczech. Przed wyjazdem do Niemiec pomagał swojej matce, bez umowy. W Niemczech zarabiał 800 euro miesięcznie za przepracowanych 130 godzin. Od wypłaty potrącane było 200 euro za mieszkanie. Do pracy w nocy było doliczane 20% do wynagrodzenia. Wynagrodzenie „na rękę” to 7 euro za godzinę. Ponadto na wyżywienie miesięcznie pozwany wydawał 150 euro. Nie ponosił innych wydatków w Niemczech.. Przyjazd pociągiem do S. kosztował pozwanego 15 euro w jedną stronę, samochodem z kolegami 60 zł w dwie strony. Pozwany

splaca zadłużenie w kwocie 20.000 zł za nawozy. Ma również zadłużenie w TBS. Na spłatę zadłużeń miesięcznie przekazuje kwotę około 1000 zł. Część zobowiązań została już przez pozwanego uregulowana. Podczas pobytu w Niemczech pozwany nie starał się o świadczenie na dziecko tzw. K..

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego D. K. k. 37-38
- zaświadczenie o zarobkach z tłumaczeniem k. 2-22 i 27-30,
- kopia postanowienia k. 16,
- informacja TBS k. 17,
- wezwanie do zapłaty k. 18
- wyciąg bankowy k. 19,
- informacja z banku (...) k. 20.

Obecnie pozwany zrezygnował z zatrudnienia w Niemczech i od 2 grudnia 2016 r. przebywa w S.. Ostatnią wypłatę otrzymał w wysokości 790 euro. Nie uzyskał z tytułu rezygnacji z pracy żadnej odprawy. Pozwany posiada oszczędności, pozwalające mu na opłacenie alimentów w wysokości 400 zł miesięcznie przez rok czasu. W dniu 19 grudnia 2016r. pozwany zarejestrował się w PUP w S.. Pozwany nie orientował się, czy może zarejestrować się w urzędzie pracy w Niemczech.

Pozwany mieszka z rodzicami, pomaga im i dostaje z tego tytułu pieniądze, które przeznacza na spłatę zadłużeń. Nie poszukuje pracy na własną rękę.

W dniu 15 grudnia 2016 r. pozwany zrobił zdjęcie rentgenowskie kręgosłupa, planuje rozpocząć rehabilitację.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego D. K. k. 56-57
- wynik badania RTG k. 43,
- zaświadczenie k. 44
- decyzja PUP k. 45.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo, oparte na treści art. 133 § 1 k.r.o. zasługiwało na uwzględnienie w części.

Obowiązek alimentacyjny wynika z przepisu art. 128 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zgodnie, z którym obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Samo istnienie obowiązku alimentacyjnego nie było przedmiotem sporu, strona pozwana nie kwestionowała tego, że obowiązana jest partycypować w kosztach utrzymania małoletniego.

Sporną między stronami była natomiast wysokość należnego małoletniemu świadczenia, gdyż pozwany wskazywał, że jego możliwości zarobkowe pozwalają na pokrywanie potrzeb dziecka w kwocie 400 zł miesięcznie. Pozwany wnosił o oddalenie powództwa ponad tę kwotę.

Rozmiar świadczeń alimentacyjnych uregulowany został w art. 135 § 1 i 2 kro. Przepis ten stanowi, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia, zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji.

Do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda należą koszty mleka modyfikowanego ok. 50 zł tygodniowo, pieluch 50 zł na półtora tygodnia, szczepień skojarzonych i dodatkowych – około 100 zł miesięcznie, wyżywienia 400 zł miesięcznie, wyjść – około 100 zł miesięcznie, ubrań około 100 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu są to wydatki usprawiedliwione, wpływające na harmonijny rozwój dziecka i zabezpieczające jego podstawowe potrzeby. Dodatkowo, zajęcia rytmiki dla dziecka, na które matka chciałaby zapisać małoletniego, to koszt 120-150 zł miesięcznie.

Usprawiedliwionymi wydatkami jest również przypadająca na małoletniego część kosztów związanych z eksploatacją zamieszkiwanego przez niego z matką mieszkania - około 370 zł miesięcznie.

Tym samym, potrzeby małoletniego zamykają się w ocenie Sądu w kwocie 1.200-1.300 zł miesięcznie – bez zajęć z rytmiki.

Sąd dokonując powyższych ustaleń, oparł się przede wszystkim na przesłuchaniu stron.

W odniesieniu do zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego należy mieć na uwadze nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W ocenie Sądu pozwany nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych. zrezygnował z pracy w Niemczech, gdzie zarabiał około 800 euro miesięcznie. Pozwany nie przedstawił dokumentów świadczących o tym, że nie może on wykonywać pracy fizycznej. Z dolegliwościami bólowymi kręgosłupa zmaga się duży odsetek populacji i nie zawsze świadczą one o ograniczeniach w możliwości podejmowania pracy czy aktywności fizycznej. Na podkreślenie zasługuje fakt, że pozwany wrócił do Polski w dniu 2 grudnia, a zarejestrował się w PUP dopiero 19 grudnia 2016 r. Badania kręgosłupa wykonywał w dniu 15 grudnia. Obecnie, jak pozwany sam przyznał, nie poszukuje on pracy na własną rękę, pomaga rodzicom i oczekuje na propozycje z urzędu pracy. Pozwany nie dowiadywał się, czy po ustaniu zatrudnienia w Niemczech, mógłby się zarejestrować w tamtejszym urzędzie pracy i czy miałby z tego tytułu jakiegokolwiek korzyści (np. możliwość bezpłatnych szkoleń). Ponadto, jak wskazał pozwany, posiada oszczędności, które pozwalają mu na opłacenie alimentów w wysokości 400 zł miesięcznie przez rok.

Tym samym, pozwany nie czyni należytych starań, aby w pełni wykorzystać swoje możliwości zarobkowe. W sytuacji, kiedy pozwany odpowiada za byt nie tylko swój ale i małoletniego dziecka, aktywne poszukiwanie pracy jest jego obowiązkiem, aby móc zapewnić dziecku środki utrzymania.

Pokreślić należy, że rodzice nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że wykonywanie tego obowiązku stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Są obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami.

Dodatkowo, N. M. wywiązuje się ze swojego obowiązku alimentacyjnego czyniąc codzienne starania o wychowanie małoletniego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. To matka dziecka sprawuje pieczę nad małoletnim dzieckiem, troszczy się o jego stan zdrowia. Pozwany nie ma na utrzymaniu nikogo poza małoletnim synem, prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z rodzicami. Mimo powrotu do kraju, nie uaktywnił się w zakresie opieki nad dzieckiem, kontaktów z nim, nie odciąża matki dziecka w tym zakresie.

Sąd uwzględnił inne obciążenia finansowe pozwanego i uznał, że wysokość alimentów, jakie jest w stanie płacić pozwany, to kwota 600 zł miesięcznie, zatem jedynie połowa kosztów utrzymania małoletniego dziecka. Nie jest to kwota wygórowana, nawet w przypadku podjęcia przez pozwanego zatrudnienia w kraju.

Sąd zasądził zatem alimenty w wysokości 600 zł miesięcznie, mając na uwadze usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, nie przekraczając przy tym możliwości zarobkowych pozwanego, od dnia złożenia pozwu.

W pozostałej części Sąd powództwo oddalił, uznając żądanie pozwu w części przekraczającej 600 zł za wygórowane.

Sąd obciążył pozwanego kosztami sądowymi od uwzględnionej części powództwa mając na uwadze zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu i brzmienie przepisu art. 113 ust. 1 z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. W pozostałej części koszty sądowe poniósł Skarb Państwa.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. i § 2 pkt 2 i § 4 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2005 r. w sprawie opłat za czynność adwokackie, przyjmując, że pozwany przegrał sprawę co do kwoty 200 zł miesięcznie.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

SSR Marta Kazaniecka